

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 3440

Doknr.
716451

Dato
13-06-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 1. juni 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (L 94) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 5:

"Vil ministeren kommentere henvendelsen af 29. maj 2023 fra Foreningen Far, jf. L 94 - bilag 14?"

Svar:

Med det den 2. juni 2023 vedtagne følgelovforslag til forslag om barnets lov (L 94) indsættes i forældreansvarsloven en ny bestemmelse (§ 29 b) om suspension af samvær, hvis det er godtgjort, at et barns ophold med en forælder i en boform efter §§ 109 og 110 i serviceloven skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder.

Foreningen Far forholder sig i sin henvendelse af 29. maj 2023 til Socialudvalget kritisk til bestemmelsen og tilkendegiver bl.a., at det grundlæggende princip i loven om, at barnet har ret til kontakt med begge forældre fraviges, og at dokumentationskravet ikke er tilstrækkeligt.

Jeg skal indledningsvist understrege, at den nye bestemmelse skal sikre, at enhver tvivl om barnets trivsel og beskyttelse skal komme barnet til gode, så der ikke fastsættes eller fastholdes et samvær, hvor der er risiko for, at barnet udsættes for vold eller for at være vidne til vold.

Som det gælder for alle afgørelser efter forældreansvarsloven, skal en afgørelse efter den nye bestemmelse træffes ud fra, hvad der er bedst for barnet, og det fremgår direkte af bestemmelsen, at der ikke skal gives afslag på samvær, hvis det anses for bedst for barnet at have kontakt med den anden forælder. Jeg er derfor ikke enig i, at bestemmelsen fraviger princippet om barnets kontakt med begge forældre.

Bestemmelsen vil kun finde anvendelse, hvis det godtgøres, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder, og det derfor umiddelbart anses for bedst for barnet ikke at have kontakt med den anden forælder. Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen vil dette ved ophold på et kvindekrisecenter normalt kunne godtgøres ved fremlæggelse af en krisecentererklæring, som kvindekrisecenteret har udfyldt, og ved ophold på et § 110-tilbud vil dette normalt kunne godtgøres ved, at tilbuddet bidrager med lignende oplysninger om årsagen til opholdet m.v.

I forhold til dokumentationskravet henviser jeg til, at det af bemærkningerne til bestemmelsen fremgår, at myndighederne nøje skal påse, at erklæringen indeholder den fornødne godtgørelse af, at opholdet skyldes vold eller trusler om vold fra den anden forælder og af barnets perspektiv. Er dette ikke tilfældet, finder den foreslåede bestemmelse kun anvendelse, hvis disse forhold kan godtgøres på anden vis f.eks. ved politianmeldelse, skadestuerapport, andre sagkyndige udtalelser m.v.

Endelig kan jeg oplyse, at der ikke sker en elektronisk registrering af, hvilke påstande der fremsættes eller de årsager, der ligger bag vurderingerne i de konkrete sager i Familieretshuset. Det er i øvrigt domstolene, og ikke Familieretshuset, der tager stilling til overtrædelser af straffeloven samt træffer endelig afgørelse i forældreansvarssager, hvor der er oplyst risikofaktorer, fx vold (§ 7-sager).

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister